

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Miroslava Makajeva a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a Mgr. Petra Nitky ve věci

žalobkyně: **obec Luštěnice**
sídlem Boleslavská 171, 294 42 Luštěnice
zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Davidem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5

za účasti: **SMART QUALITY spol. s r. o., IČO: 285 21 536**
sídlem Slezská 1919/87, 130 00 Praha 3
zastoupena advokátkou JUDr. Martinou Pixovou
sídlem Bozděchova 7, 15 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2022, č. j. 062422/2022/KUSK

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků řízení

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav (dále jen „stavební úřad“) ze dne 25. 2. 2022, č. j. 25573/2022/SÚ/Lulh (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o nařízení odstranění stavby – stavební úpravy „statek Luštěnice“ za účelem změny užívání na pozemku st. p. XA, XB, XC, parc. č. XD, XE, XF, XG, XH v katastrálním území Luštěnice (dále jen „stavba“), jejímž vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení, a to podle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Žalobkyně svou žalobou rovněž napadla prvostupňové rozhodnutí.
2. Žalobkyně namítla, že stavební úřad nepostupoval správně, pokud zastavil řízení o odstranění stavby, a to za situace, kdy byla proti dodatečnému stavebnímu povolení podána správní žaloba. Uvedla, že stavební úřad měl správně vyčkat skončení soudního řízení, neboť žalobou se brojí proti zákonnosti dodatečného stavebního povolení. Podle názoru žalobkyně může být pouze zákonné a přezkoumatelné rozhodnutí o dodatečném povolení stavby mezníkem, který může vést k zastavení řízení o odstranění stavby. Vydání rozhodnutí o zastavení řízení o odstranění stavby za situace, kdy je proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby podána správní žaloba, je dle názoru žalobkyně předčasné. Stavební úřad měl vyčkat výsledku soudního řízení správního, zvláště když takovému postupu nic nebránilo. Pokud stavební úřad i přes tyto námitky žalobkyně vydal napadené rozhodnutí, zatížil rozhodnutí nezákonností spočívající v předčasném zastavení řízení o odstranění stavby. Žalobkyně rovněž zmínila spor o veřejnoprávní smlouvu sp. zn. X, který je mezi ní a osobou zúčastněnou na řízení. Osoba zúčastněná na řízení se měla dle žalobkyně dopustit zcela flagrantního porušení této veřejnoprávní smlouvy. Žalobkyně dále uvedla, že stavební úřad postupoval vůči osobě zúčastněné na řízení velmi benevolentně, jelikož institutu přerušení řízení hojně využíval, aby umožnil osobě zúčastněné na řízení doložit dokumenty nezbytné pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby jsou dvě samostatná správní řízení. V každém z nich proto stavební úřad zkoumá naplnění odlišných zákonných podmínek. Pro rozhodnutí o odstranění stavby je podstatné pouze to, zda stavba byla provedena bez rozhodnutí či opatření vyžadovaného stavebním úřadem a zda nebyla povolena ani dodatečně. V daném případě byla stavba dodatečně povolena dne 21. 7. 2021 rozhodnutím č. j. 156635/2021/KUSK. Podání správní žaloby ve věci dodatečného povolení, které nebyl přiznán odkladný účinek, nepředstavuje předběžnou otázku dle § 57 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Naopak je povinností stavebního úřadu, aby v prvostupňovém řízení v souladu s § 2 odst. 2 správního řádu řízení o nařízení odstranění stavby zastavil, pokud pro jeho vedení zanikly zákonné důvody. Žalovaný zdůraznil, že nepochybil a postupoval v souladu se zákonnými předpisy, když usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o nařízení odstranění stavby, potvrdil. V případě, že by soud rozhodnutí o dodatečném povolení stavby zrušil, byl by to důvod pro zahájení řízení o obnově odvolacího řízení dle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu.

4. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření uvedla, že stavební úřad nemá povinnost ani možnost udržovat přerušené řízení o odstranění stavby dle § 129 stavebního zákona za situace, kdy byla podána proti dodatečnému povolení správní žaloba. Postup, kterého se žalobkyně domáhá, je v rozporu se zásadou ekonomie řízení a působil by průtahy, protože by byl v rozporu s § 2 odst. 2 správního řádu. Dále poukázala na právní závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudcích ze dne 23. 11. 2011, č. j. 3 As 18/2011 - 117, že řízení o dodatečném povolení stavby je svou povahou akcesorické k řízení o odstranění stavby, a ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014 - 36, že řízení o dodatečném povolení stavby je specifické tím, že je „vlozeno“ do řízení o odstranění nepovolené stavby a do jisté míry je s ním svázáno. Předmět řízení o odstranění stavby vymezuje stavební úřad, neboť jde o řízení zahajované z úřední povinnosti a žadatel o dodatečné stavební povolení nemůže svou žádostí takto vymezený předmět řízení překročit. Požadavek žalobkyně na časově neomezené vedení řízení o odstranění stavby ve formě jeho přerušování nemá žádnou oporu v zákoně ani v judikatuře správních soudů. Takový postup by vedl k nadměrnému zatížení všech účastníků a správních orgánů. Osoba zúčastněná na řízení se též vyjádřila k polemice stran veřejnoprávní smlouvy sp. zn. X, přičemž se závěry žalobkyně nesouhlasila a uvedla, že žalobkyně uvedenou smlouvu podepsala, čímž souhlasila se záměrem revitalizace zanedbaného areálu.
5. Při jednání před soudem dne 26. 1. 2024 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

6. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
7. Stavební úřad zahájil podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona řízení o odstranění stavby, a to oznámením ze dne 26. 3. 2020, č. j. 58598/2020/SÚ/LuLh. Důvodem pro zahájení řízení bylo zjištění stavebního úřadu, že stavba je prováděna v rozporu s veřejnoprávní smlouvou o umístění a provedení stavby sp. zn. OStRM/8842/2027, účinnou ode dne 23. 5. 2017.
8. Stavební úřad následně podle § 129 odst. 2 stavebního zákona přerušil řízení o odstranění stavby usnesením ze dne 25. 5. 2020, č. j. 81323/2020/SÚ/LuLh, neboť osoba zúčastněná na řízení podle § 129 odst. 2 stavebního zákona podala žádost o dodatečné povolení stavby.
9. Dne 25. 2. 2022 stavební úřad vydal rozhodnutí č. j. 25573/2022/SÚ/LuLh, jímž řízení o odstranění stavby zastavil. V odůvodnění uvedl, že vlastník v řízení o dodatečném povolení stavby prokázal, že stavba není v rozporu s § 129 odst. 3 stavebního zákona a bylo vydáno dodatečné povolení stavby ze dne 21. 7. 2021, č. j. 565151/2021/SÚ/LuLh, které nabylo právní moci dne 5. 1. 2022.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém uvedla, že prvostupňové rozhodnutí nereflektuje, že proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby byla podána správní žaloba, protože řízení není definitivně skončeno. Tuto okolnost považovala žalobkyně za zásadní pro řízení o odstranění stavby. Navrhla žalovanému, aby odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a řízení o odstranění stavby bylo následně přerušeno do rozhodnutí Krajského soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 43 A 14/2022.
11. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se ztotožnil se závěry stavebního úřadu. Uvedl, že stavební úřad nepochybil a postupoval v souladu s relevantní právní úpravou, když řízení o odstranění stavby na základě pravomocného dodatečného povolení stavby zastavil. V případě, že by

Krajský soud v Praze rozhodnutí o dodatečném povolení stavby zrušil, byl by to důvod pro zahájení řízení o obnově odvolacího řízení dle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žaloby soudem

13. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
14. Podle § 129 odst. 3, věty druhé stavebního zákona bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.
15. Podle § 64 odst. 1 správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit a) současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2, b) současně s výzvou k zaplacení správního poplatku, který je spojen s určitým úkonem v řízení, a s určením lhůty k jeho zaplacení; v řízení pokračuje, jakmile mu byl předložen doklad o zaplacení správního poplatku, c) probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a), 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4; za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce, d) do doby ustanovení opatrovníka procesně nezpůsobilému účastníkovi, z dalších důvodů stanovených zákonem.
16. Podle § 64 odst. 2 správního řádu v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni.
17. Podle § 64 odst. 3 správního řádu v řízení z moci úřední může správní orgán, není-li to v rozporu s veřejným zájmem, na požádání účastníka, pokud s tím všichni účastníci uvedení v § 27 odst. 1 písm. b) souhlasí, z důležitých důvodů přerušit řízení.
18. Žalobkyně svou žalobní námitkou vyčítá stavebnímu úřadu, že nepostupoval v souladu se zákonem, když řízení o odstranění stavby zastavil, jelikož měl řízení přerušit do doby, než bude rozhodnuto o správní žalobě, kterou bylo napadeno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Žalobkyně svůj závěr opírá toliko o obecnou možnost stavebního úřadu přerušit řízení, avšak konkrétně neuvádí, dle kterého zákonného ustanovení by o přerušení řízení měl stavební úřad rozhodnout. Jelikož tedy žalobkyně neuvedla žádnou specifickou právní argumentaci, posuzoval soud její námitku jednak ve vztahu k obecné úpravě přerušování řízení v správním řádu, jednak ve vztahu k právní úpravě řízení o nařízení odstranění stavby.
19. Soud předně poukazuje na to, že přerušování řízení podle § 64 správního řádu je procesním nástrojem fakultativním a závisí na uvážení správního orgánu, zda tento nástroj považuje za vhodný či nikoli, protože je odpovědností správního orgánu, aby tento výjimečný nástroj užil

obezřetně a zvážil relevanci předkládaných důvodů, neboť v případě, že by neexistoval řádný důvod pro přerušení, mohlo by ve správním řízení dojít k nedůvodným průtahům, za které by byl odpovědný správní orgán (k tomu srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2017, č. j. 9 A 11/2017 - 22). Žalobkyně přitom v rámci své argumentace před soudem, ale ani před správními orgány, neuvedla žádné konkrétní důvody, na jejichž základě by mohl stavební úřad zvážít přerušení řízení. A ani soud žádné důvody pro přerušení řízení o odstranění stavby podle § 64 správního řádu neshledal – samo podání správní žaloby proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby takovým důvodem není. Zároveň není nijak relevantní poukaz žalobkyně na postup stavebního úřadu ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení, u které řízení o dodatečném povolení stavby přerušil, aby mohla doložit podklady pro rozhodnutí. Důvody, pro které stavební úřad přerušil řízení o dodatečném povolení stavby ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení, nejsou předmětem tohoto řízení, a tudíž nemají vliv na rozhodnutí soudu v projednávané věci. Rovněž soud doplňuje, že ze skutečnosti, že přerušení řízení dle § 64 správního řádu je přerušením fakultativním, lze dovodit, že pakliže se správní orgán rozhodne řízení nepřerušit, nemůže tím způsobit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

20. Soud zároveň konstatuje, že stavební úřad postupoval v souladu s § 129 odst. 3 stavebního zákona, když řízení o odstranění stavby zastavil, neboť mu tento postup zákon výslovně ukládá. Ze správního spisu plyne, že stavební úřad řízení o odstranění stavby zastavil právě v době, kdy existovalo pravomocné rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Stavební zákon zároveň neobsahuje výjimku, na základě které by bylo možné ponechat řízení o odstranění stavby přerušené, byla-li by proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby podána správní žaloba. Vzhledem ke shora uvedenému hodnotí soud žalobní námitku jako nedůvodnou. Správní orgány postupovaly v souladu s § 129 odst. 3 věty druhé stavebního zákona a v okamžiku, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o dodatečném povolení stavby, řízení o odstranění stavby správně zastavily. Zároveň soud neshledal, že by byly splněny podmínky pro přerušení řízení podle § 64 správního řádu.
21. Co se týče polemiky žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení ohledně veřejnoprávní smlouvy sp. zn. X, soud konstatuje, že se touto otázkou nezabýval, neboť je zcela mimoběžná s projednávanou věcí.
22. Soud toliko nad rámec odůvodnění poukazuje na to, že napadeným rozhodnutím nemůže dojít k zásahu do práv žalobkyně, jelikož obdobného efektu, kterého se žalobkyně domáhá (odstranění stavby, nebude-li dodatečně povolena), může být dosaženo i přes napadené rozhodnutí. Nebude-li totiž stavba nakonec dodatečně povolena, bude možné řízení o odstranění stavby obnovit dle § 100 a násl. správního řádu. Nebude-li obnova řízení (např. pro uplynutí zákonných lhůt) již možná, napadené rozhodnutí nijak nebrání zahájení nového řízení o odstranění stavby z moci úřední.
23. Pro úplnost soud dodává, že je mu z úřední činnosti známo, že proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 21. 7. 2021, č. j. X, bylo žalobkyní podáno odvolání, přičemž o jejím odvolání rozhodl žalovaného rozhodnutím ze dne 27. 12. 2021, č. j. 156635/2021/KUSK, tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí žalobkyně napadla dne 24. 2. 2022 správní žalobou, kterou projednával zdejší soud pod sp. zn. 43 A 14/2022. V rámci uvedeného řízení zamítl návrh na přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s., a to usnesením ze dne 15. 3. 2023, č. j. 43 A 14/2022 - 59. Rozsudkem ze dne 4. 4. 2023, č. j. 43 A 14/2023 - 121, soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti rozsudku byla podána

kasační stížnost, o které rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 9 As 102/2023, přičemž řízení není dosud skončeno. V mezidobí vydal žalovaný nové rozhodnutí ze dne 30. 5. 2023, č. j. 070521/2023/KUSK, kterým odvolání žalobkyně opětovně zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby potvrdil. I proti tomuto rozhodnutí brojí žalobkyně správní žalobou, kterou projednává zdejší soud pod sp. zn. 59 A 27/2023, přičemž ani této žalobě nebyl přiznán odkladný účinek. Ve věci vedené pod sp. zn. 59 A 27/2023 nebylo dosud soudem rozhodnuto. Soud tedy shrnuje, že i v současné době je rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 21. 7. 2021, č. j. X, v právní moci.

Závěr a náklady řízení

24. Soud ze shora uvedených důvodů neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení o žalobě netvrdil a ani ze soudního spisu neplyne, že by mu vznikly nějaké náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
26. Jelikož osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž by jí vznikly náklady, a jelikož soud neshledal ani existenci důvodů hodných zvláštního zřetele, rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. ledna 2024

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

